

కారా వారి 'భయం' కథ - పరిశీలన

- డా॥ పి. వెంకటరమణ, ఎం.ఎ., పి.హెచ్.డి, తెలుగు విభాగాధిపతి, ప్రభుత్వ పురుషుల డిగ్రీ కళాశాల, శ్రీకాకుళం.

ఉత్తరాంధ్ర ప్రాంతానికి చెందిన ప్రముఖ కథారచయిత కాళీపట్నం రామారావు గారు. శ్రీకాకుళం జిల్లా, పొందూరు గ్రామంలో 1924 నవంబరు 9వ తేదీన జన్మించితిరి. విద్యాభ్యాసం చేసుకునే రోజుల్లోనే 'ప్లాణ్సారమో, అనే కథారచన చేసిరి. ఉపాధ్యాయ వృత్తిని విడిచిపెట్టి జీవితాంతము తెలుగు సాహిత్యాభివృద్ధికి కృషి చేసిరి. 2008లో కారా రచనలు అనే పేరుతో ఆయన రచనలు అన్నీ సంపుటిగా ప్రచురింపబడ్డాయి. ఆయన 'యజ్ఞం' కథకు 1995లో కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు లభించి కారా పేరును సాహితీ లోకంలో శిఖిరాలకు చేర్చినది. తనకు వచ్చిన అవార్డుల సొమ్ముతో శ్రీకాకుళంలో 'కథా నిలయం' స్థాపించి కథా సాహిత్య ప్రక్రియకు అమోఘమైన సేవ చేసిరి.

కాళీపట్నం రామారావు గారి 'భయం' కథలో ఉత్తరాంధ్ర మండలిక పదసంపద విరివిగా వాడబడెను. ఇందులోని పాత్రలు నిత్యము మన మధ్యలో సంచరించే వ్యక్తులుగా అనిపించును. భయం కథలో ప్రధానంగా పారమ్మ, గౌరేసు, సుబ్బాయమ్మ, పాముల రాములయ్య, సొమ్మల గురవడు, రత్నాలు మున్నగు పాత్రలు నిత్యము మన మధ్యలో తారసిల్లువల్లు అనిపించును.

"పాము మనిషిని కుడుతుంది. మనిషికి చావంటే భయం. పామును చూస్తే చావును చూచినంత భయం. చావుకి యభవడనివాడు పాముకు భయపడడు. పాము కాటేస్తుందో, వెయ్యదో కాని దాని భయం మనిషిని తినేస్తుంది. పురుగులాగ, ఎదురు తిరిగితే ఏమి ఉండదు. నీ చేయేపైన. అప్పుడు చావు. పావు చీమల్లా చిన్నవయిపోతాయి. ఇవి కథలో సత్తెయ్య మాటలు. ఇవి నిజానికి అక్షర సత్యాలు.

భయం అనేది మానిసక దౌర్బల్యం. ఈ దౌర్బల్యం ఉన్నవాళ్లు తమకేదో జరుగుతుందని ఊహించుకోవడమే భయం. మనిషి భయపడునట్లు ఒక్కోసారి జరగవచ్చు. ఒక్కోసారి జరగకపోవచ్చు. భయం లేనివారికి కూడా తెలియని ప్రమాదం కలగవచ్చు. కాని ఏదో జరుగుతుందని ఊహిస్తూ, భయపడడం చావుతో సమానంగా చెప్పుకోవచ్చు.

'భయం' కథ ప్రధానంగా పాముకు సంబంధించిన కథను ఆశ్రయించుకొని తిరుగుతూ ఉంటుంది. పామును చూస్తే మనిషికి ఎలా భయమో, మనిషిని చూస్తే పాము అలాగే భయపడుతుంది. ఈ భయంతోనే మనిషిని పాము కాటు వేస్తుంది. ఆ భయంతోనే మనిషి చనిపోతాడు. పిరికివాడయితే ఏవేవో కథలు చెప్పి పామును పూజిస్తాడు. మనిషిలోని పాము భయాన్ని కొందరు ఆదాయంగా మార్చుకుంటారు. దానితో వ్యాపారం చేస్తారు. కథలో ఉన్న మనుషులను గమనిస్తే పాము భయంతో మనుషులు ఎలా ప్రవర్తిస్తారో స్పష్టమవుతుంది.

తన కుటుంబంలో ఎవరికియినా పామువలన ప్రమాదం కలుగుతుందేమో అనే భయం సత్తెయ్యతల్లి పారమ్మలో ఉంది. అందుకే తమ ఇంటిలో పాము కనిపించనపుడు ఆమె సత్తెయ్యను కదలనీయలేదు. కదిలితే వీపుపై కొట్టింది. పారమ్మ భర్త గౌరేసుకు కూడా కుటుంబంలో ఎవరికయినా పాము వలన ప్రమాదం జరుగుతుందని భయం ఉంది. కాని పారమ్మలాగా పిరికితనం లేదు. పాము కనిపిస్తే దాన్ని చంపాలనుకుంటాడు. చంపకపోతే అదే తమను చంపు తుందని అనుకుంటాడు. ఆ ఇంట్లో గౌరేసు తల్లిదండ్రులు కూడా ఉంటారు. వారికీ పాముంటే భయం. కాని గౌరేసులో ఉండే తెగింపు వారికి లేదు. వారికి విశ్వాసాలు ఎక్కువ. పామును చంపితే పాపమని, దానివలన గర్భవతిగా ఉన్న

కోడలికి ఏమన్నా జరుగుతుందని వారికి నమ్మకం.

సత్యైయ్య భార్య రత్నాలుకి పాము కన్నా మంత్రగాళ్లంటే భయం ఎక్కువ. మంత్రగాళ్లు తమకు గిట్టని వాళ్ల వాకిట్లో ఏ అర్ధరాత్రి పామును వదలి వెళతారని, ఒంటెలుకి లేచి బయటకు వచ్చిన వాళ్లను అది చంపుతుందని ఆమె భయం. అలాగే మంగలి చెంచయ్య భార్యకు పామంటే భయం. కాని వాళ్ల కోళ్లకు ఆ భయం లేదు. తమ పిల్లలను పాము పొట్టన పెట్టుకుంటే అవి పాముతో పోరాడాయి. మానవులు ఆపడానికి ప్రయత్నించినా అవి ఆగలేదు.

పావులు రావులయ్యకు పాముల గురించి తెలుసు. ఏ పాము కరిస్తే మరణిస్తారో, ఏ పాములు హానికాదో బర్మాదంపతుల లాగా రావులయ్యకు కూడా తెలుసు. పామును చూచి జనం భయపడతారు. కనుక ఆ భయాన్ని తనకు సంపాదనగా చేసుకున్నాడు. పాము కరిచిందని అంటే మంత్రం వేస్తానంటాడు. ఇంటిని అవ్వద్దీంధనం చేయాలంటాడు. బూడిద చలాల్లంటాడు. ఇల్లంతా తిరిగి హడావుడి చేస్తాడు. ప్రతిదానికి డబ్బు వసూలు చేస్తాడు. నమ్మకం లేని వాళ్లకు మంత్రం వేసినా పనిచేయదని తన శత్రువులకు వైద్యం చేయడు. అతనికి పాములంటే భయం లేదుగాని, భయపడేవారిని ఇంకా ఇంకా భయపెడతాడు. పాము కరిచిన వ్యక్తి బ్రతికిన తరువాత కూడా వైద్యం పేరుతో అతని నుండి డబ్బు గుంజుకుంటాడు. సత్యైయ్య పాములను చంపడం వలన తన ఆదాయం తగ్గిందని అతనిపై పగపూని, అతడు చావుబతుకుల్లో ఉన్నాడని తెలిసికూడా అతని దగ్గరకు వెళ్లడానికి నిరాకరించిన దుర్మార్గం అతనిది. అతడు పాముకన్నా భయంకరమైనవాడు.

సాముల గురవడు మానవత్వం కలిగినవాడు. నిస్వార్థపరుడు మంచి మనసున్నవాడు. సుబ్బాయమ్మ పిలిస్తే వచ్చాడు. సత్యైయ్యకు తోడుగా నిలబడ్డాడు. పాము నడుమును విరగగొట్టాడు. సూటిగా మాట్లాడేతత్వం కలిగినవాడు కాబట్టి సుబ్బాయమ్మ కొడుకు పామును

కొట్టడంలో సాయం చేయకపోతే తాను ఎందుకు కొట్టాలని ఎదురు ప్రశ్నించాడు. సత్యైయ్యను పాము కరిచిన తరువాత అతనిని బ్రతికించమని రావులయ్యను మరీమరీ ప్రార్థించాడు. తనతో ఉన్న వారు కూడా తనలాగే సుఖంగా ఉండాలనే తాపత్రయం అతనిది. కానీ రావులయ్య సత్యైయ్య దగ్గరకు రావటానికి నిరాకరించడంతో నిరాశపడ్డాడు. సుబ్బాయమ్మ ప్రవర్తన, రావులయ్య మాటలు అతనికి మనుషుల పట్ల నమ్మకాన్ని సడలించాయి. అందుకే అతడు వ శువులశాలకు వెళ్లినా, ఆ వ శువుల్లో అతనికి మానవమనస్తత్వాల్లే కనిపించాయి. పామంటే భయం లేదు. పాములకంటే భయంకరమైన మనస్తత్వం కలిగిన సుబ్బాయమ్మ రావులయ్య వంటి మనుషులంటేనే అతడు భయపడ్డాడు. మానవత్వాన్ని గుండెల నిండా నింపుకున్నా గురవడి వంటివారే సమాజాన్ని బాగుపరుస్తారు.

సత్యైయ్యకు పామంటే అసహ్యం తప్ప భయం, భక్తి లేవు. పామును గురించిన కథలు నమ్మడు, పాము దేవుడంటే నమ్మడు. అదే విషయపురుగని, అది కనిపిస్తే చంపాలని అతని నిశ్చితాభిప్రాయం, పామును పట్టుకోవడం, కుండలో పెట్టుకొని ఊరికి దూరంగా విడిచి రావడం వంటి జీవకారుణ్య సిద్ధాంతాలు అతడు వ్యతిరేకిస్తాడు. పామును చంపడంలో అతనికి నియమనిబంధనలు లేవు. ఎవరు పిలిచినా, ఏ వేళలో పిలిచినా వెళ్లి పామును చంపుతాడు. అందుకు రావులయ్య లాగా సొమ్మ కూడా తీసుకోడు. అందుచేతనే అతడు ఆ కారణంగా రావులయ్యకు శత్రువయ్యాడు. సత్యైయ్య మనసు వెన్న అతనిది విశాల దృష్టి, ఇతరులు అడిగితే కాదనలేని జాలిగుణం అతని సొంతం. తన ఊరును, తన కుటుంబం లాగా భావించేతత్వం అతనిది. ఊర్లో ఎవరికి అపకారం జరిగినా అది తనకు అపకారం లాగా భావిస్తాడు. ఊరందరూ సుఖంగా ఉండాలని ఆశిస్తాడు. తన చుట్టూ ఉండేవాళ్లందరూ సుఖంగా ఉండాలని ఆశించే సత్యైయ్య దేవుడితో సమానం. కాని ఇతరుల స్వార్థం వలన ఆ దేవుడే ప్రమాదానికి

గురయ్యాడు.

కొందరు భయపడతారు. కొందరు భయపడేవారితో వ్యాపారం చేసి డబ్బు సంపాదిస్తారు. కొందరు భయపడుతూ తాము సుఖంగా ఉండాలనుకుంటూ తమ సుఖం కోసం ఇతరులను బలిచేస్తారు. కొందరు భయాన్ని దరిచేరనీయకుండా సమాజం సుఖంగా ఉండాలని ఆశిస్తారు. తన చుట్టూ ఉన్నవారు సుఖంగా ఉండాలని ఆశించే సత్తెయ్య, గురవయ్య వంటివారు సమాజానికి అవసరం. అలాంటి వాళ్ళ వల్లనే సమాజం బాగుపడుతుంది. రావులయ్య, సుబ్బాయమ్మ వంటివాళ్ళవలన సమాజం నష్టపోతుంది. 'భయం' కథలో రామారావు గారిచ్చిన సందేశం ఇదే!

బర్మా నుంచి వచ్చిన భార్యభర్తలకు పాముల గురించి బాగా తెలుసు. అన్ని పాములు ప్రమాదకారులు కాదని, డజన్ ఆరడజన్ కరిస్తేనే ప్రమాదమని వారికి తెలుసు. పాములను పట్టే మెలకువలు కూడావారికి తెలుసు. వారు పాములను పట్టి, చర్మాలు ఒలిచి అమ్ముకుంటారు. వాళ్ళ పాము మాంసం కూడా తింటారని కొందరు నమ్ముతారు. వాళ్ళకు మంత్రాలన్నా నమ్మకం లేదు. వాళ్ళకు పామంటే అసలు భయం లేదు. ఇవన్నీ చిన్న పాత్రలు. ఈ పాత్రలతో పాటుప్రముఖ పాత్రలు పాముల విషయంలో ఎలా ప్రవర్తిస్తారో తెలిస్తే రచయిత సందేశం తెలుస్తుంది.

సుబ్బాయమ్మకే కాదు, అతని కుమారునికి కూడా పామంటే తగని భయం. కుమారునికి భయమయినా గురవయ్య రెచ్చగొడితే పామును చంపడానికి కర్ర తీసుకున్నాడు. కర్ర తీసుకున్నా తీరా పాము ఇంట మధ్య

చూసేసరికి దానిని కొట్టడానికి భయపడ్డాడు. అది పిరికితనం. కాని సుబ్బాయమ్మది పిరికితనం కాదు. ఆమెది మహాస్వార్థంతో కూడిన భయం. పామువలన తన కుటుంబంలో ఉన్నవారికి ఆపద కలుగకూడదనుకుంటుంది. దానితోపాటు తన కుటుంబాన్ని రక్షించుకోవడానికి ఎవరినయినా బలిచేయడానికి కూడా ఆమె వెనుకాడదు. తన ఇంట్లో పామును తన కుమారుడు కొట్టకూడదని, సత్తెయ్య గాని, గురవడగాని చంపాలని ఆమె అభిప్రాయం. ఏదైనా పొరపాటు జరిగితే తమకు హాని కలుగకూడదని, ఇతరులే దాని ఫలితం అనుభవించాలని ఆమె అనుకుంటుంది. తమ ఇంట్లో సత్తెయ్య పామును చంపిన తరువాత పాము కాటుకు గురైన సత్తెయ్య ఇంటికి వెళుతుంటే కనీసం పరామర్శించాలన్న జ్ఞానం కూడా ఆమెకు లేదు. ఇంకా పాము పూర్తిగా చనిపోయిందా కొన ప్రాణంతో ఉందా? అంటూ కంగారు పడడం ఆమె స్వార్థానికి పరాకాష్ట తనకు హాని చేస్తేనే పాము కరుస్తుంది గాని, తనకు సాయం చేసిన సత్తెయ్య తన వలన ప్రమాదానికి గురయితే పట్టించుకోని సుబ్బాయమ్మ పాము కంటే భయంకరమైనది. తమ సుఖం తప్ప ఇతరుల సుఖం పట్టని తత్వం ఆమెది.

ఈ విధంగా కాళీపట్నం రామారావు భయం కథలో ఉత్తరాంధ్ర మాండలిక పదజాలాన్ని విరివిగా వాడి తెలుగు భాషకు ఒక వన్నె తెచ్చెను.

ఆధారగ్రంథాలు:

1. కాళీపట్నం రచనలు
2. కారా వారి భయం కథ.

